

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА

від 2016 р. №

Київ

Про затвердження Порядку повернення незаконної державної допомоги, недопустимої для конкуренції

Відповідно до частини другої статті 14 Закону України "Про державну допомогу суб'єктам господарювання" Кабінет Міністрів України постановляє:

затвердити Порядок повернення незаконної державної допомоги, недопустимої для конкуренції, що додається.

Ця постанова набирає чинності з дня набрання чинності Законом України «Про державну допомогу суб'єктам господарювання» в цілому.

Прем'єр-міністр України

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів
України
від 2016 р.

№ _____

ПОРЯДОК

повернення незаконної державної допомоги, недопустимої для конкуренції

Загальні питання

1. Цей Порядок розроблено відповідно до частини другої статті 14 Закону України «Про державну допомогу суб'єктам господарювання» (далі – Закон).

2. Цей Порядок регулює питання виконання рішень Антимонопольного комітету України (далі - Уповноважений орган) про повернення незаконної державної допомоги.

3. Метою повернення незаконної державної допомоги є усунення спотворення конкуренції, яке було спричинено конкурентною перевагою, отриманою внаслідок незаконно наданої державної допомоги та відновлення первинного стану отримувачів на ринку, яке існувало до отримання незаконної державної допомоги.

4. У цьому Порядку терміни вживаються у такому значенні:

надавачів та отримувачів на виконання рішення Уповноваженого органу про повернення незаконної державної допомоги, що спрямовані на перерахування сукупного обсягу незаконної державної допомоги та/або вчиненні інших дій, що забезпечують повернення незаконної державної допомоги;

заходи для забезпечення повернення незаконної державної допомоги - сукупність передбачених законодавством дій, що вживаються надавачами і отримувачами незаконної державної допомоги на виконання рішення Уповноваженого органу про повернення незаконної державної допомоги;

обсяг незаконної державної допомоги – сукупний розмір незаконно наданої державної допомоги, що встановлюється Уповноваженим органом при прийнятті рішення у справах про державну допомогу.

Інші терміни вживаються у значеннях, наведених у Законах України «Про Антимонопольний комітет України», «Про захист економічної конкуренції», «Про державну допомогу суб'єктам господарювання», «Про доступ до публічної інформації», «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні».

5. Підставою для повернення незаконної державної допомоги є рішення Уповноваженого органу, прийняте відповідно до пункту 5 частини сьомої статті 11 та статті 14 Закону (далі – Рішення).

6. На виконання рішення Уповноваженого органу надавачі незаконної державної допомоги зобов'язані:

1) негайно після офіційного оприлюднення рішення Уповноваженого органу про повернення незаконної державної допомоги розпочати його виконання;

2) в межах своїх повноважень, визначених законодавством, вжити вичерпних та ефективних заходів для забезпечення повернення незаконної державної допомоги її отримувачами (кожним з них);

3) у разі порушення провадження у справі про банкрутство отримувача (отримувачів), надавачі незаконної державної допомоги зобов'язані вступити до судового процесу та вчинити інші відповідні дії, передбачені законодавством про відновлення платоспроможності боржника, у тому числі подати відповідні вимоги кредиторів про повернення незаконної державної допомоги;

4) не пізніше останнього дня строку, визначеного пунктом 12 цього Порядку, повідомити Уповноважений орган про вжиті надавачами та отримувачами заходи з повернення незаконної державної допомоги та надати вжиття відповідне документальне підтвердження;

5) забезпечити повернення незаконної державної допомоги її отримувачами не пізніше останнього дня строку, визначеного пунктом 13 цього Порядку;

6) у разі наявності підстав, що унеможливають (перешкоджають) виконанню Рішення, надати письмові пояснення щодо наявності перешкод для виконання Рішення Уповноваженого органу не пізніше 2 днів з моменту виявлення таких обставин. Надання таких пояснень не звільняє надавача від обов'язку виконати Рішення Уповноваженого органу про повернення незаконної державної допомоги у повному обсязі;

7) надати належні докази виконання рішення.

7. На виконання Рішення Уповноваженого органу отримувачі незаконної державної допомоги не пізніше останнього дня строку, визначеного пунктом 13 цього Порядку, зобов'язані:

1) повернути незаконну державну допомогу у спосіб, визначений рішенням Уповноваженого органу;

2) вчинити дії, передбачені заходами надавача незаконної державної допомоги для забезпечення її повернення;

3) інформувати надавача незаконної державної допомоги та Уповноважений орган про виконання рішення про повернення незаконної державної допомоги;

4) надати надавачу та Уповноваженому органу незаконної державної допомоги докази виконання рішення з поданням засвідчених в установленому порядку копій документів, які підтверджують перерахування та/або інший спосіб виконання рішення Уповноваженого органу.

8. Державна допомога підлягає поверненню отримувачами незалежно від можливого настання внаслідок такого повернення неплатоспроможності та/або банкрутства отримувачів.

9. Повернення незаконної державної допомоги здійснюється отримувачами, які були встановлені Рішенням Уповноваженого органу.

У разі неможливості встановлення Уповноваженим органом вичерпного переліку отримувачів незаконної державної допомоги, повернення незаконної державної допомоги здійснюється отримувачами, встановленими надавачем такої допомоги.

10. Рішення Уповноваженого органу про повернення незаконної державної допомоги є обов'язковим для виконання надавачами та отримувачами такої допомоги, крім випадків:

1) коли Рішення стосується незаконної державної допомоги, стосовно якої минув строк, встановлений частиною п'ятою статті 14 Закону України «Про державну допомогу суб'єктам господарювання»;

2) припинення в установленому законодавством порядку діяльності отримувачів, шляхом ліквідації, про що є відповідний запис в Єдиному державному реєстрі юридичних осіб та фізичних осіб – підприємців.

11. Рішення Уповноваженого органу про повернення незаконної державної допомоги виконується шляхом:

1) вжиття надавачами та отримувачами заходів для забезпечення повернення незаконної державної допомоги;

2) перерахування коштів та/або вчинення інших дій, що забезпечують повернення сукупного обсягу незаконної державної допомоги.

12. Строк вчинення заходів для забезпечення повернення незаконної державної допомоги встановлюється рішенням Уповноваженого органу, але не може перевищувати 2 місяців з дати офіційного оприлюднення рішення про повернення незаконної державної допомоги.

13. Строк для перерахування та/або вчинення інших дій, що забезпечують повернення сукупного обсягу незаконної державної допомоги її отримувачами, не може перевищувати 6 місяців із дати офіційного оприлюднення рішення про повернення незаконної державної допомоги.

14. У разі неможливості повернення незаконної державної допомоги у формі, в якій її було надано, повернення такої допомоги здійснюється шляхом відшкодування вартості наданої допомоги, за цінами, які існують на момент відшкодування.

15. Обсяг незаконної державної допомоги, який підлягає поверненню, визначається у відповідності до форм державної допомоги, визначених частиною першою статті 4 Закону, зокрема:

1) у разі надання субсидій, грантів, дотацій – обсяг наданих бюджетних коштів;

2) у разі надання державних (місцевих) гарантій – обсяг виплат за гарантією у зв'язку з порушенням основного зобов'язання, забезпеченого гарантією;

3) у разі надання податкових пільг, відстрочення або розстрочення сплати податків, зборів чи інших обов'язкових платежів, зменшення фінансових зобов'язань суб'єктів господарювання перед фондами загальнообов'язкового державного соціального страхування – обсяг, який обчислюється як різниця між сумою податку (збору, обов'язкового платежу), фінансового зобов'язання суб'єкта господарювання, нарахованого відповідно до законодавства і фактичною сумою, отриманою від отримувача державної допомоги;

4) списання боргів, включно із заборгованістю за надані державні послуги, списання штрафних санкцій, компенсація збитків суб'єктам господарювання – суми списаних боргів, включно із заборгованістю за надані державні послуги, штрафних санкцій, компенсація збитків суб'єктам господарювання та обсяг доходів, які надавач державної допомоги міг би отримати;

5) у разі надання кредитів на пільгових умовах, обслуговування кредитів за пільговими тарифами – обсяг наданих кредитів та коштів, отриманих як різниця між сумою нарахованих банками та фактично сплачених отримувачем відсотків за користування кредитом;

6) у разі надання, прямо чи опосередковано, суб'єктам господарювання товарів чи послуг за цінами нижче ринкових або придбання товарів чи послуг суб'єктів господарювання за цінами, вище ринкових, продаж державного майна за цінами, нижче ринкових – обсяг коштів, який обчислюється як різниця між ринковою ціною і фактично сплаченою отримувачем ціною за поставку товарів, надання послуг, продажем державного майна;

7) у разі збільшення державної частки в статутному капіталі суб'єктів господарювання або збільшення вартості державної частки на умовах, неприйнятних для приватних інвесторів - обсяг коштів, на який було збільшено обсяг державної частки в статутному капіталі суб'єктів господарювання або збільшення вартості державної частки на умовах, неприйнятних для приватних інвесторів;

8) у разі надання державної допомоги в іншій формі, обсяг незаконної державної допомоги, що підлягає поверненню, визначається Уповноваженим органом окремо у кожному з таких випадків.

16. Повернення незаконної державної допомоги здійснюється у дохід загального фонду відповідного бюджету за кодом бюджетної класифікації доходів "Інші надходження".

17. У разі надання державної допомоги в іноземній валюті, обсяг її повернення обчислюється за офіційним курсом гривні до іноземної валюти, встановленим Національним банком на день повернення незаконної державної допомоги.

18. Якщо незаконну державну допомогу надано у іншій ніж грошова формі, обсяг такої допомоги для цілей повернення може бути визначений у грошовому еквіваленті шляхом проведення незалежної експертної оцінки

майна та/або майнових прав відповідно до законодавства. Витрати з проведення оцінки несуть надавачі незаконної державної допомоги.

19. Часткове виконання надавачем рішення Уповноваженого органу та/або виконання з порушенням строків є його невиконанням, що тягне вжиття Уповноваженим органом заходів, визначених частиною третьою статті 14 Закону України «Про державну допомогу суб'єктам господарювання» та тягне за собою передбачену законом відповідальність.

надавачем рішення Уповноваженого органу у встановлені строки є підставою для відмови у прийнятті рішення про допустимість для конкуренції нової державної допомоги та/або призупинення надання чинної державної допомоги до моменту повернення незаконної державної допомоги у повному обсязі.

21. Уповноважений орган інформує центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері казначейського обслуговування бюджетних коштів про факти прийняття рішень відповідно до пункту 20 цього Порядку.

Надавачі незаконної державної допомоги несуть відповідальність за дієвість, повноту та результативність вжиття заходів щодо повернення незаконної державної допомоги її отримувачами.

23. Надання нової державної допомоги з метою повернення попередньо отриманої державної допомоги, визнаної незаконною рішенням Уповноваженого органу, не допускається.

24. Ухилення посадових осіб надавачів незаконної державної допомоги від виконання рішень Уповноваженого органу щодо повернення такої допомоги є підставою для притягнення їх до адміністративної відповідальності згідно із законодавством України.

25. Якщо при розгляді справи про порушення та/або виконанні рішення про повернення незаконної державної допомоги Уповноважений орган виявить у діяннях посадових/службових осіб надавачів порушення законності, що містять ознаки кримінального правопорушення, Уповноважений орган надсилає інформацію про цей факт правоохоронним органам відповідно до законодавства.